

faa noget ud af en fortsat Brug af denne. Denne Fremstilling er ikke rigtig. Det første, der blev gjort, efter at denne Ytring var kommet frem, var, at der i Venstres Partimøde blev henvist til, at det ikke var rigtigt at bruge Ytringer af den Art, eftersom man havde modtaget den paagældende Meddelelse i et privat Møde og ikke udtalt sig imod den Forudsætning, at den ikke maatte bruges. Andet er der mig bekendt ikke sket fra Venstres Side i den Sag.

Hvad endelig Ministeriets Stilling angaar, maa jeg fremdeles holde paa, at det ikke er rigtigt, at Ministeriet søger at kaste Ansvaret for denne Sag fra sig over paa et enkelt Rigsdagsparti. Har en Regering den Opfattelse, at det ikke er rigtigt at faa Valg, saa har Regeringen den Pligt og det Ansvar at gøre sit til at forhindre det og bruge de Midler, den dertil har. Det kan den gøre saa meget lettere, som den ved, at den til at gennemføre et saadant Forslag har sikkert Flertal i begge Ting.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem har misforstaaet mig. Jeg har ikke sagt noget som helst om, at der fra det hemmelige Møde var kommet en Ytring ud i Landet, som man havde benyttet. Jeg har slet ikke været inde paa dette, det ærede Medlem har fejlhørt et Ord, jeg har sagt. Jeg talte om, at det var et Indtryk, som de fleste Deltagere i det hemmelige Møde vilde have haft, at Militærspørgsmaalet vilde ikke kunne diskuteres her i Landet, men jeg har intet sagt om, at der fra det hemmelige Møde var kommet Ytringer ud i Landet.

Det ærede Medlem sagde dernæst til mig, om virkelig Regeringen havde kunnet tro, at der paa noget Tidspunkt kunde afholdes et Kampvalg her i Landet, hvor ikke Militærspørgsmaalet og Ministeriets ejendommelige Stilling, som det ærede Medlem udtrykte sig, til dette vilde blive drøftet. Jeg vil dertil svare, at Ministeriet og det radikale Parti ikke vilde kunne tænke sig nogen Sinds- og Valg her i Landet, hvor Militærspørgsmaalet ikke skulde blive drøftet undtagen netop paa dette Tidspunkt, hvor det kunde ventes, at der var en almindelig Forstaaelse mellem Landets Befolkning og Landets Partier om, at det var fuldkommen umuligt under Verdenskrigen at drøfte Danmarks militære Stilling. Dette har altsaa Ministeriet ment, og da man gennem Partiet Venstres Agitation fik det Indtryk, at denne Opfattelse var fejlagtig, og

at vi, efter Venstres Mening, ganske som om der var Fred i Europa, ganske som om Verdenskrigen ikke næsten berører vore Grænser, kunde diskutere saa vanskelige Spørgsmaal, som Militærspørgsmaalet under disse Omstændigheder vilde være, kunde Ministeriet ikke lade være at imødekomme den Henvendelse, der kom til det fra det konservative Folkeparti. Jeg tror derfor stadig, at det ærede Medlem ikke skal undresig over Ministeriets senere Stilling overfor Venstres Ikke-Stemmen eller Stemmen for eller Undladelse af at stemme for dette Lovforslag, som vi diskuterer, thi saa snart man maatte vente, at Formaalet med Udskydelsen, nemlig at der blev Fred i alt Fald om visse Spørgsmaal her i Landet, ikke opnaaedes, vilde der ikke være nogen Anledning for Ministeriet til at fremsætte Lovforslaget. Og hvis man kunde vente, at Partiet Venstre vilde opretholde sin Agitation blot under en anden Form, at det hele Landet over vilde klage over, at Grundloven ikke var traadt i Kraft ved Valg, og naar saaledes Agitationen blev levende blot paa anden Vis, saa antager jeg ogsaa, at Militærspørgsmaalet var blevet draget ind derunder. Nu er der — jeg ser ikke andet — efter min Erfaring og efter, hvad man lærer af Aviser og Møder, sket dette, at der er kommet mere Stilhed og Fred om disse Spørgsmaal, end man ellers vilde have faaet.

J. Pedersen: Den højtærede Minister sagde, at Ministeriet og det radikale Parti aldrig havde kunnet tænke sig, at det militære Spørgsmaal under disse Forhold vilde blive rejst i en Valgkamp. Jeg skal dertil kun sige, at hvis det har været det radikale Partis Standpunkt, saa har det været meget uheldigt med Indledningen til den Agitation, som den højtærede Minister nævnedes.

Kragh: Jeg skal ikke, i hvert Fald forhaabentlig ikke i videre Grad, forlænge Debatten om dette Spørgsmaal, men jeg vil dog ikke undlade at udtale i Anledning af den Bemærkning, som den højtærede Finansminister har fremsat med Hensyn til, hvor Ansvaret for den Situation, der var i Færd med at udvikle sig i Løbet af Februar Maaned og i Begyndelsen af denne Maaned, maa lægges, at naar den højtærede Finansminister mener, at Ansvaret uden videre kan lægges paa Venstre, saa savner dog vistnok den højtærede Finansminister fuldstændig Dokumentationen af den Paastand. Det er ganske vist, at der